ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

The Relationship Between School Administrators' Academic Leadership and Teachers' Work Performance Competency in the Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2

ธนพล แจ้งนคร[1*] และรัตนา กาญจนพันธุ์[2]

Thanapol Chaengnakhon[1*] and Ratana Kanchanapun[2]

[1*]นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

[2]อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

[1*]Master Student of Educational Administration Ramkhamhaeng University

[2]Lecturer from the Faculty of Education Ramkhamhaeng University

*Corresponding Author Email: 6714470051@rumail.ru.ac.th

Received: 13 January 2026 Revised: 4 February 2026 Accepted: 6 February 2026

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 และ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนกับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ มีเครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ ครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 301 คน จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Cohen, L., Manion, L., and Morrison, K. (2018, p.206) ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำทางวิชาการผู้อำนวยการโรงเรียน โดยภาพรวมมากสุด ($\bar{x}$= 4.58) 2) ระดับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่า สมรรถนะครูในปฏิบัติงาน โดยภาพรวมมากที่สุด ($\bar{x}$= 4.55) และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนกับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ภาพรวมอยู่ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางวิชาการ, สมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน, ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

This research consists purposes were 1. to examine the level of academic leadership of school principals under the jurisdiction of the Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2 2. to investigate the level of teachers' performance competency under the jurisdiction of the Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2 and 3. to examine the relationship between school principals' academic leadership and teachers' performance competency under the jurisdiction of the Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2. This study employed a quantitative research design. The research instrument was a questionnaire. The sample consisted of 301 teachers under the jurisdiction of the Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2. The sample size was determined using the sample size table proposed by Cohen, Manion, and Morrison (2018, p. 206) in *Research Methods in Education*, at a statistical significance level of .05. The data collected from the questionnaires were analyzed using descriptive statistics, including percentage, mean, and standard deviation, as well as Pearson's Product–Moment Correlation Coefficient. The results revealed that 1) The overall level of school principals' academic leadership was found to be at the highest level ($\bar{x}$ = 4.58) 2) The level of teachers' performance competency under the jurisdiction of the Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2 was overall at the highest level ($\bar{x}$ = 4.55) and 3) The relationship between school principals' academic leadership and teachers' performance competency in Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2 was overall at a high level and statistically significant at the .01 level.

Keywords: Academic Leadership, Teachers' Work Performance Competency, School Administrators

บทนำ

การศึกษา เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไทยทุกคน ที่รัฐต้องจัดให้เพื่อพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน เพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ คุณลักษณะ สมรรถนะในการประกอบสัมมาชีพ และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข อันจะนำไปสู่เสถียรภาพ ความมั่นคงของสังคม และประเทศชาติที่ต้องพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาประเทศในเวทีโลก ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญด้านการศึกษาในฐานะกลไกหลักในการพัฒนาประเทศมาโดยตลอด และเนื่องจากแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับเดิมได้สิ้นสุดลง กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ขึ้น เพื่อวางกรอบเป้าหมาย และทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคน สามารถเข้าถึงโอกาส

และความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

ผู้อำนวยการโรงเรียน ต้องมีความรู้ความเข้าในเรื่องการบริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับขอบข่าย และภารกิจการบริหาร และจัดการสถานศึกษาได้กำหนดขอบข่าย ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีบทบาทสำคัญ ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับครู และผู้เรียนมากที่สุด ผู้อำนวยการโรงเรียนนอกจากจะต้อง เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ คุณธรรม จริยธรรม มีทักษะในการบริหารแล้ว จำเป็นต้องเป็นผู้นำทางวิชาการที่ผู้อำนวยการโรงเรียนจะได้รับความร่วมมือนั้นจะต้องแสดงบทบาท และพฤติกรรมที่เหมาะสม คือ มีภาวะผู้นำทางวิชาการ ในการรวมพลังครูเพื่อดำเนินงานจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของโรงเรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนจะต้องสามารถทำงานร่วมกับครู กระตุ้นครู ให้คำแนะนำครู และประสานงานให้ครูร่วมมือกันด้วยเทคนิควิธีที่มีคุณภาพ จึงจะส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

ครู เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน ให้มีความเจริญงอกงามทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และเป็นผู้เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้กับผู้เรียน ซึ่งเป็นการเตรียมเยาวชนให้เป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพของสังคมในอนาคต ดังนั้น คุณภาพครูจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อคุณภาพการศึกษา การที่ครูจะสอนได้อย่างมีคุณภาพนั้น มีองค์ประกอบสนับสนุนหลายด้าน โดยจะต้องพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของครู และสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับครู ความสามารถของครู จึงจะทำให้พิจารณาการสอนของครูได้อย่างครอบคลุม ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ให้ความหมายของครูว่า “ครู” เป็นบุคลากรอาชีพซึ่งทำหน้าที่ หลักทางด้านการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและรู้จักค้นคว้าแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, น.10)

สมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการยกระดับคุณภาพการศึกษา เป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ พัฒนาทักษะ และปลูกฝังคุณธรรมให้แก่นักเรียน จึงเป็นองค์ประกอบหลักที่สะท้อนถึงความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ครูที่มีสมรรถนะสูงย่อมสามารถจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างแท้จริง สภาพสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครู พบว่า แม้ครูผู้สอนมีการเปลี่ยนแปลงตนเองค่อนข้างมาก และตระหนักถึงความสำคัญของทักษะในศตวรรษที่ 21 แต่ครูยังประสบปัญหาในการทำหน้าที่ครู คือ ขาดภาวะผู้นำทางวิชาการ ครูไม่สามารถปรับเปลี่ยน และพัฒนาตนเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ครูบรรจุใหม่และครูประจำการบางส่วน ยังขาดเทคนิคการจัดการเรียนการสอน ครูไม่สามารถจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญขาดทักษะการสร้างนวัตกรรม จิตวิทยาทางการศึกษา วิจัยในชั้นเรียน ไม่รักการอ่าน ไม่รักการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง ขาดทักษะในการวัดประเมินผลตามสภาพจริง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น.ง-ฉ; ฉัตรชัย หวังมีจงมี และองอาจ นัยพัฒน์, 2560) ได้ศึกษาปัญหา และศึกษาสมรรถนะของครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในศตวรรษที่ 21 พบว่า ครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานบางคนยังไม่สามารถก้าวทันความเปลี่ยนแปลงปัญหาของครูผู้สอนในปัจจุบัน มี 2 ประการ คือ ครูยังคงใช้ รูปแบบการสอนแบบดั้งเดิม และครูผู้สอนขาดจิตวิญญาณในความเป็นครู นอกจากนี้ การพัฒนาครูมีความหลากหลาย ไม่เข้มแข็งเน้นการอบรมให้ความรู้ ขาดการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน

ดังนั้น จากภูมิหลังที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนกับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน เพื่อทำความเข้าใจว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนมีอิทธิพลต่อความสามารถของครูในการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติหน้าที่อย่างไร มุ่งหวังให้ได้ข้อค้นพบที่สะท้อนถึงปัจจัยสำคัญซึ่งผู้อำนวยการโรงเรียนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของครูให้มีความพร้อมในการเผชิญกับการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยรวมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนกับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

การทบทวนวรรณกรรม

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน อยู่ระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้อำนวยการโรงเรียนมีความรู้ เข้าใจเกี่ยวกับหลักการบริหารงานวิชาการ สามารถโน้มน้าวใจ หรือชี้นำให้บุคลากรในโรงเรียน เห็นความสำคัญของจุดหมายในการจัดการศึกษา โดยการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจ การเรียนรู้ การบริหารหลักสูตร การส่งเสริมบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ และการกำกับติดตามนิเทศครู เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับพุฒินันท์ แสงสิริวัฒน์ (2564) ได้กล่าวว่า การชี้นำ ส่งเสริม สนับสนุน และโน้มน้าวจูงใจในการพัฒนางานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดภารกิจของโรงเรียน การพัฒนาการเรียนการสอน การส่งเสริมพัฒนาบุคลากร บรรยากาศในโรงเรียนเอื้อต่อการศึกษาของนักเรียนเพื่อให้จัดกิจกรรมเป็นไปอย่างมีคุณภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสอดรับกับไชยา กรมแสง (2562, น.79) เรื่องความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำทางวิชาการกับการประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว พบว่า อยู่ในระดับมาก

สมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน ครูมีสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก ครูมีความรู้ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ ช่วยสนับสนุนวิสัยทัศน์ ภารกิจ และกลยุทธ์ขององค์กร รวมถึงสามารถสร้างสรรค์ผลงานในการปฏิบัติงานจนทำให้องค์กรมีการพัฒนาได้เต็มประสิทธิภาพสอดคล้องกับวินัย นาคำ (2560) กล่าวว่า สมรรถนะมีความสำคัญต่อองค์กร ทำให้ทราบถึงทักษะ คุณลักษณะที่ต้องการของบุคลากรในองค์กร ช่วยสนับสนุน วิสัยทัศน์ ภารกิจ และกลยุทธ์ขององค์กรสามารถพัฒนาบุคลากรได้ตรงตามความต้องการขององค์กรและองค์กรใช้ทรัพยากร งบประมาณ และเวลาได้อย่างเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะนำไปสู่การทำงานให้ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับชัยธวัช

สุริกร (2564, น.94) ศึกษา ความเกี่ยวพันธ์ระหวางทักษะผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก กล่าวว่า สมรรถนะหลักของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก อยู่ในระดับมาก

ดังนั้น ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงานในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้อำนวยการมีความสามารถชี้นำ ส่งเสริม สนับสนุน และจูงใจ ครูมีความเข้าใจ และเห็นความสำคัญถึงจุดประสงค์ ของการจัดการสอนร่วมกัน เพื่อให้งานวิชการ เกี่ยวพันโดยตรงกับประสิทธิภาพการสอน ผลักดันให้ครูมีการนำความรู้ความสามารถ ทักษะตนเองมาใช้ในการพัฒนาการจัดการสอน เพื่อให้บรรลุพันธกิจของโรงเรียน ตามเป้าหมายที่กำหนด สอดคล้องกับเนติ์ มโนปัญญา (2565, บทคัดย่อ) เรื่องภาวะผู้นำทางวชาการของผู้อำนวยโรงเรียนที่มีผลต่อประสิทธิผลบริหารงานวิชาการโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร อยู่ในระดับมาก

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ ครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จากโรงเรียนทั้งหมด 158 โรงเรียน จานวน 1,416 คน จำแนกตามขนาด 3 ขนาด ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ปีการศึกษา 2568 รวม 301 คน ได้จากตารางสำเร็จรูปของ (Cohen, Manion and Morrison (2018, p.206) ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

1.3 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ปีการศึกษา 2568 รวม 301 คน

2. เครื่องมือวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย แบบคำถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 1) สถานภาพ ได้แก่ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ ขนาดสถานศึกษา เป็นแบบตรวจรายการ 2) แบบคำถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชการของผู้อำนวยการโรงเรียน เป็นมาตราส่วน 5 ระดับ 3) แบบคำถามสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครู เป็นมาตราส่วน 5 ระดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) ประสานงานบัณฑิตศึกษา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ สถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 2) รวมข้อมูล ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ และลิงก์ (link) ของแบบคำถามอิเล็กทรอนิกส์ ยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างช่วง เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2568 3) นำแบบสอบถามที่ได้ข้อมูลไปวิเคราะห์ในลำดับต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลสถานภาพใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ ซึ่งมีตัวแปรวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับ ภาวะผู้นาทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งมีตัวแปร ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์ พันธ์กิจ และเป้าหมาย 2) การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 3) พัฒนาวิชาชีพครู บุคลากรด้านวิชาการ 4) นิเทศติดตาม 5) สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2) วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะในการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ได้จำแนก สมรรถนะ

ออกเป็น 5 ด้าน ออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) ด้านการบริการที่ดี 3) ด้านการพัฒนาตัวเอง 4) ด้านทีมเวิร์ค 5) จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ แปลความหมายค่าเฉลี่ย (Best and Kahn, 1993, p.246-250) และ 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ใช้ค่าสัมประสิทธิสหสัมพันธ์เพียร์สัน

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน โดยภาพรวมรายด้าน

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน	การรับรู้			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อำดับที่
1. การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย	4.58	0.63	มากที่สุด	4
2. การบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน	4.58	0.63	มากที่สุด	4
3. การพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรด้านวิชาการ	4.59	0.63	มากที่สุด	2
4. การนิเทศติดตามการเรียนการสอน	4.59	0.62	มากที่สุด	1
5. การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้	4.58	0.62	มากที่สุด	3
รวม	**4.58**	**0.62**	**มากที่สุด**	

จากตาราง 1 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการผู้อำนวยการโรงเรียน ภาพรวมมากสุด ($\bar{x}$= 4.58) และเมื่อวิเคราะห์รายด้าน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนิเทศติดตามการเรียนการสอน ($\bar{x}$= 4.59) รองลงมา คือ การพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรด้านวิชาการ การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ($\bar{x}$= 4.58) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย และการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x}$= 4.58) ตามลำดับ

2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ผลการวิจัยพบว่า ระดับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์สมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมและรายด้าน

สมรถนะของครูในการปฏิบัติงานสมรรถนะ 5 ด้าน	ระดับการรับรู้			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ปฏิบัติงาน	4.55	0.64	มากที่สุด	3
2. การบริหารที่ดี	4.56	0.63	มากที่สุด	2
3. การพัฒนาตนเอง	4.56	0.62	มากที่สุด	1
4. การทำงานเป็นทีม	4.56	0.63	มากที่สุด	2
5. จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู	4.55	0.64	มากที่สุด	3
รวม	**4.55**	**0.63**	**มากที่สุด**	

จากตารางที่ 2 พบว่า สมรรถนะครูในปฏิบัติงาน ภาพรวมมากที่สุด ($\bar{x}$= 4.55) และเมื่อวิเคราะห์ตามด้านพบว่า ด้านที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาตนเอง ($\bar{x}$= 4.56) อันดับต่อมาคือ การบริหารที่ดี และการทำงานเป็นทีม ($\bar{x}$= 4.56) ตามลำดับ ส่วนด้านน้อยที่สุด ได้แก่ มุ่งผลสัมฤทธิ์ในปฏิบัติงาน และจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ($\bar{x}$= 4.55) ตามลำดับ

3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนกับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนกับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนกับสมรรถนะครูในการปฏิบัติงาน ดังตาราง

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน	สมรรถนะครูในการปฏิบัติงาน					
	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y_5	Y_t
X_1	.826**	.820**	.829**	.831**	.777**	.829**
X_2	.823**	.816**	.826**	.830**	.780**	.827**
X_3	.824**	.825**	.835**	.830**	.786**	.832**
X_4	.831**	.837**	.839**	.833**	.792**	.838**
X_5	.832**	.832**	.843**	.832**	.793**	.838**
X_t	.837**	.835**	.844**	.841**	.795**	.842**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน (X_t) มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน (Y_t) อยู่ในระดับสูง (= .842) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 วิเคราะห์เป็นรายด้านได้ว่า ด้านสร้างบรรยากาศแห่งเรียนรู้ (X_5) ถัดมา ได้แก่ ด้านการนิเทศติดตาม (X_4) ด้านการพัฒนาวิชาชีพ และบุคลากรด้านวิชาการ (X_3) ด้านการหลักสูตรและการสอน (X_2) และด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย (X_1) อยู่ในระดับสูง ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ (X_5) อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 วิเคราะห์เป็นรายด้านได้ว่า มีความสัมพันธ์กับการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Y_1) ถัดมา คือ การบริหารที่ดี (Y_2) การพัฒนาตนเอง (Y_3) การทำงานเป็นทีม (Y_4) และจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Y5) อยู่ในระดับสูง ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านการนิเทศติดตาม (X_4) อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 วิเคราะห์เป็นรายด้านได้ว่า มีความสัมพันธ์กับมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Y_1) ถัดมา ได้แก่ การบริหารที่ดี (Y_2) การพัฒนาตนเอง (Y_3) การทำงานเป็นทีม (Y_4) และจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ (Y_5) อยู่ในระดับสูง ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านการพัฒนาวิชาชีพ และบุคลากรด้านวิชาการ (X_3) อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 วิเคราะห์เป็นรายด้านได้ว่า มีความสัมพันธ์กับมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Y_1) อยู่ในระดับสูง ถัดมา ได้แก่ การบริหารที่ดี (Y_2) การพัฒนาตนเอง (Y_3) การทำงานเป็นทีม (Y_4) และจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Y_5) อยู่ในระดับสูง ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านการบริหารหลักสูตรและการสอน (X_2) อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 วิเคราะห์เป็นรายด้านได้ว่า มีความสัมพันธ์กับมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Y_1) ถัดมาได้แก่ การบริหารที่ดี (Y_2) การพัฒนาตนเอง (Y_3) การทำงานเป็นทีม (Y_4) c]tจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Y_5) อยู่ในระดับสูง ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย (X_1) อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 วิเคราะห์เป็นรายด้านได้ว่า มีความสัมพันธ์กับมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Y_1) ถัดมาได้แก่ การบริหารที่ดี (Y_2) การพัฒนาตนเอง (Y_3) การทำงานเป็นทีม (Y_4) และจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครุ (Y_5) อยู่ในระดับสูง ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

วิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการผู้อำนวยการโรงเรียน ภาพรวมมากสุด ($\bar{x}$= 4.58) และเมื่อวิเคราะห์รายด้านข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนิเทศติดตามการเรียนการสอน ($\bar{x}$= 4.59) รองลงมา คือ การพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรด้าน

วิชาการ การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ($\bar{x}$= 4.58) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย และการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x}$= 4.58)

2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่า สมรรถนะครูในปฏิบัติงาน ภาพรวมมากที่สุด ($\bar{x}$= 4.55) และเมื่อวิเคราะห์ตามด้านพบว่า ด้านที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาตนเอง ($\bar{x}$= 4.56) อันดับต่อมาคือ การบริหารที่ดี และการทำงานเป็นทีม ($\bar{x}$= 4.56) ตามลำดับ ส่วนด้านน้อยที่สุด ได้แก่ มุ่งผลสัมฤทธิ์ในปฏิบัติงาน และจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ($\bar{x}$= 4.55)

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนกับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะของครูในการทำงานทางบวกสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลวิจัยได้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการบริหารงานด้านวิชาการ สามารถโน้มน้าวใจ หรือชี้นำให้บุคลากรในสถานศึกษาตระหนักในจุดหมายของการจัดการศึกษา โดยการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจ การเรียนรู้ การบริหารหลักสูตร การส่งเสริมบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ และการกำกับติดตามนิเทศครู เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จ สอดคล้องกับพุฒินันท์ แสงสิริวัฒน์ (2564) เสนอว่า ชี้นำ ส่งเสริม สนับสนุน และจูงใจ พัฒนางานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับกำหนดภารกิจโรงเรียน พัฒนาการเรียน การส่งเสริมพัฒนาบุคลากร และสอดคล้องกับไชยา กรมแสง (2562, น.79) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้นำทางวิชาการกับประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว อยู่ระดับมาก

2. สมรรถนะของครูในการปฏิบัติภารกิจ ครูมีสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ภาพรวมมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก ครูมีทักษะคุณลักษณะที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ ช่วยสนับสนุนวิสัยทัศน์ ภารกิจ และกลยุทธ์ขององค์กร รวมถึงสามารถสร้างสรรค์ผลงานในการปฏิบัติงานจนทำให้องค์กรมีการพัฒนาได้เต็มประสิทธิภาพสอดคล้องกับวินัย นาคำ (2560) กล่าวว่า สมรรถนะมีความสำคัญต่อองค์กร ทำให้ทราบถึงทักษะ คุณลักษณะที่ต้องการของบุคลากรในองค์กร ช่วยสนับสนุน วิสัยทัศน์ ภารกิจ และกลยุทธ์ขององค์กรสามารถพัฒนาบุคลากรได้ตรงตามความต้องการองค์กร องค์กรใช้ทรัพยากร งบประมาณ วลาได้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะนำไปสู่ให้ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับชัยธวัช สุริกร (2564, น.94) ศึกษาระหว่างทักษะผู้อำนวยการโรงเรียนกับสมรรถนะหลักของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก พบว่า สมรรถนะหลักของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก อยู่ระดับมาก

3. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน มีความสัมพันธ์ด้านสมรรถนะครูการปฏิบัติงานระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจาก ผู้อำนวยการมีความสามารถชี้นำ ส่งเสริม สนับสนุน โน้มน้าวใจ ตระหนักถึงจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนร่วมกัน เพื่อให้งานวิชาการซึ่งเกี่ยวข้องตรงกับคุณภาพการสอน ผลักดันให้นำความรู้ความสามารถ และทักษะตนเองมาใช้พัฒนาการสอน เพื่อให้บรรลุภารกิจหลักของโรงเรียนตามเป้าหมาย สอดคล้องกับเนติ์ มโนปัญญา (2565, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง

ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในหลักการบริหารงานด้านวิชาการ สามารถชี้นำ โน้มน้าว และสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรตระหนักถึงเป้าหมายของการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการนิเทศติดตามการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรด้านวิชาการ และ ด้านการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย และ ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สมรรถนะของครูในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน แสดงว่าครูมีความรู้ ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน สามารถสนับสนุนวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ของสถานศึกษา และสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาตนเอง รองลงมาคือ ด้านการบริหารที่ดี และ ด้านการทำงานเป็นทีม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน และ ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะของครูในการปฏิบัติงานในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการสูงจะสามารถชี้นำ สนับสนุน และสร้างแรงจูงใจให้ครูมีความเข้าใจในเป้าหมายการจัดการศึกษาและมุ่งมั่นพัฒนาตนเองในการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาโดยรวม

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการเปิดโอกาสให้ครู และบุคลากรมีส่วนร่วมมากขึ้นในกระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย รวมทั้งพัฒนากลยุทธ์การสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจที่ชัดเจน และสร้างการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง จะช่วยทำให้การนำวิสัยทัศน์ และพันธกิจไปสู่การปฏิบัติได้ผลยิ่งขึ้น

1.2 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีการวางแผนการทำงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรม พร้อมทั้งพัฒนากิจกรรมเสริมสร้างจริยธรรม และคุณธรรมในวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง

1.3 ผู้บริหารควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบาย และแนวทางปฏิบัติ เช่น การนิเทศ ติดตาม และให้คำปรึกษาครูอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับสมรรถนะการการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาวิชาชีพครูให้มีโอกาสเรียนรู้ และเพิ่มพูนศักยภาพ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ทั้งสภาพแวดล้อมในห้องเรียน และวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ร่วมกัน การบริหารหลักสูตรให้สอดคล้องกับการพัฒนาสมรรถนะของครู และความต้องการของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการมีส่วนของร่วมของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการสถานศึกษากับสมรรถนะประจำสายงานของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *การปฏิรูประบบบริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ.* กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา. กระทรวงศึกษาธิการ.

ฉัตรชัย หวังมีจงมี และองอาจ นัยพัฒน์. (2560). Competency of Thai Teacher in 21st Century: Wind of Change. *Journal of HR intelligence, 12*(2), 47–63.

ไชยา กรมแสง. (2562). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์: ฉะเชิงเทรา.

ไชยา ภาวะบุตร. (2554). *ความเป็นนักบริหารมืออาชีพ.* สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ชัยธวัช สุริกร. (2564). *ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี: ปทุมธานี.

เนตี์ มโนปัญญา. (2565). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร: สกลนคร.

พุฒินันท์ แสงสิริวัฒน์. (2564). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี: ปทุมธานี.

วินัย นาคำ. (2560). *สมรรถนะหลักของครูตามเกณฑ์ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูไทยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนศรีมหาโพธิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา: ชลบุรี.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

Best, J. W., and Kahn, J. V. (1993). *Research in education.* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.

Cohen, L., Manion, L., and Morrison, K. (2018). *Research Methods in Education.* (8th ed.). London: Routledge.